

LUGEJA KÜSIB

Kaunis okaspöösas kalmule

Tahan hauaplatsi osaliselt katta madala igihalja pinnakattega. Palun soovitage mõni okaspuu, mis sobiks ka varjulisesse kohta.

Vastab

AHTI TIIRMAA

istikukasvataja, Rebase talu puukool

Lausa asendamatu on varjulisel kalmistul mikrobioota (*Microbiota decussata*). Külmakindla taimena sobib ta hästi ka kõledale põhjatuultele avatud alale.

Mikrobioota põõsas kasvab vaid 40–60 cm kõrguseks. Tavaliselt saavutab ta läbimõõdu 2,5 m, kuid heades tingimustes võib laieneda isegi 6 meetrini.

Ta on laiuvu kasvuviisiga ja lopsaka olekuga. Põõsas hoiab ise vormi, teda ei pea kärpima. Taim võib elada kuni saja aasta vanuseks.

Mikrobioota on vähenõudlik. Kuna looduslikult kasvab ta kivisel pinnal, siis armastabki hästi õhulist ja klibust mulda, kuid see ei tohi läbi kuivada. Samas ei talu taim ka seisvat vett.

Mikrobioota kasvab hästi nii täispäikeses kui poolvarjus. Talvel tõmbub oksastik punakaspruu-

Mikrobioota on hea pinnakatja varjulisesse kohas.

niks, isegi pronksjaks. See on loomulik talvine kaitsevõrre. Kevadel muutub põõsas taas rohelisteks.

Mikrobioota leidis 1921. aastal Kaug-Idast vene botaanik Šiškin. Mikrobioota kuulub küpressiliste sugukonda, perekonnas on ainult üks liik. Kuna Nõukogude Liit oli aastakümneid suletud maailm, jõudis uus liik Lääne-Euroopasse alles 1970ndatel, aga juba 1976 sai näitusele Floranova kuldmedali. Tänapäeval on algliik muutunud tavaliseks haljastustaimeks, sordid on vähem levinud.

Mikrobiootal on huvitavaid sorte, neist erilised on kirjulehised. 'Goldspot' on levinuim kirjulehine. Ta on aeglasema kasvuga kui algliik, omapäraks on valgetripsulised laigud okstel.

'Jacobsen' (syn. 'Hexenbessen Jacobsen') on püstisem kui algliik. Mõlemad sordid on lisaks algliigile Eestis saada.

Mikrobiootast saab teha ka tüvi-vormi, kas siis pookides või üles sidudes.

AHTI TIIRMAA

SOOVITUS

Võõrasemad – esimesed lillekastis

Võõrasemad ehk aedkannikesed on suvelilledest kõige vapramad – nad elavad üle kuni viiekraadise külma kevadöö. Seega saab esimesed lilleanumad juba välja panna.

■ Müügilt võib leida spetsiaalset võõrasemamulda, aga sobivad ka kõik suvelilledmullad.

■ Kui ostetud muld ei sisalda pikaajalist väetist, segage ise sisse vihmaussikomposti või kanakaka graanuleid. Lisage ka perliiti või vermikuliiti, mis salvestavad hästi niiskust.

■ Anuma põhja pange dreenaaziks kergkruusa, see säilitab samuti niiskust.

■ Anumas jätke taimede vahekauguseks 10, peenral 10–15 cm. Tiheadamalt istutades ei moodusta taim ilusat ümarat puhmikut, vaid hakkab ülespoole venima.

■ Võõrasemad ei talu varju, seal venivad nad välja ja muutuvad inetuks.

■ Kuivas mullas õitsemine lakkab ja taimed hakkavad energiliselt seemet kasvatama.

■ Liigniiskust taim ei karda, aga seenhaigused võivad rikkuda lehti.

■ Kui on oodata külma (alla –5°), tõstke anum sisse või katke looriga.

REPRO

TT